

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/67/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715010625
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bušík, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6715010625.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a sudcov JUDr. Alojza Palaja a Mgr. Jána Bednára v trestnej veci obžalovaného O. I. za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b), c) Tr. zák. na verejnom zasadnutí dňa 28. júna 2017 o odvolaní okresného prokurátora vo Zvolene proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T 134/2015 zo dňa 15. 3. 2017 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T 134/2015 zo dňa 15. 3. 2017 bol obž. O. I. uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b), c) Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. b) Tr. zák., ktorého sa dopustil tým, že

napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene č. k. 8P/43/2008-34 zo dňa 06. 06. 2008, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20. 06. 2008 bol zaviazaný prispievať na výchovu a výživu svojej maloletej dcéry O. I., narodenej XX. XX. XXXX sumou vo výške 1.800,-Slovenských korún (59,75 Eur) počnúc od 01. 04. 2008 vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky dieťaťa T. Y., narodenej XX. XX. XXXX, bytom X., J. XXXX/XX si takto určenú výšku vyživovacej povinnosti vo X. a na iných miestach riadne a včas neplní, z evidencie uchádzačov o zamestnanie vyradený pre nespoluprácu s príslušným úradom, nie je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, je poberateľom dávok v hmotnej núdzi od marca 2015, čím si sám privodil stav bez hmotného zabezpečenia, na výživnom uhradil len sumu 150,- Eur, pričom mu za obdobie od mesiaca máj 2011 do 15.03.2017 vyjmúc obdobie od 29.07.2014 do 16.01.2015 počas ktorého bol vo výkone trestu, kde si vyživovaciu povinnosť nahlásil, vznikol dlh na výživnom vo výške 2.718,75 Eur,

a koná tak napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T 32/2011 zo dňa 2. 5. 2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 2. 5. 2011 bol uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b) Tr. zák. a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody, výkon ktorého bol neskoršie nariadený.

Za to bol odsúdený podľa § 207 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l), § 38 ods. 2, 3, § 46 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov. Súčasne prvostupňový súd podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému určil skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov. Napokon prvostupňový súd podľa § 51 ods. 4 písm. d) Tr. zák. obžalovanému uložil povinnosť podľa svojich schopností a možností zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil tým, že vina obžalovaného bola okrem samotného doznania preukázaná i výpoveďou svedkyne T. Y. a ďalšími listinnými dôkazmi. V súvislosti s určovaním druhu a výmery trestu prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatuje, že v prípade

obžalovaného prihladol na jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., t.j. že obžalovaný sa k trestnému činu priznal, úprimne ho oľutoval, pričom nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť. Obžalovaný je z miesta trvalého bydliska hodnotený všeobecne, doposiaľ sa nedopustil žiadneho prepustku, pričom z odpisu registra trestov ďalej vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ 2-krát súdne trestaný, pričom v jednom prípade bolo trestné stíhanie zahladené a v druhom prípade sa na neho hľadí ako keby nebol odsúdený. Obžalovanému napokon uložil trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov, pričom výkon trestu podmienienečne odložil a obžalovanému tiež uložil povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe podľa svojich schopností a možností zameškané výživné.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie okresný prokurátor vo Zvolene a to do výroku o treste. V písomných dôvodoch odvolania okresný prokurátor akcentuje skutočnosť, že protiprávne konanie obžalovaného trvalo od mája 2011 do 15. 3. 2016, teda že obvinený sa dopustil žalovaného konania počas plynutia skúšobnej doby z odsúdenia Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T 32/2011 zo dňa 2. 5. 2011, právoplatného 2. 5. 2011. Akcentuje pritom skutočnosť, že výkon trestu uloženého týmto rozsudkom bol nariadený 9. 5. 2014 v ÚVTOS s minimálnym stupňom stráženia, z ktorého bol odsúdený podmienienečne prepustený dňa 16. 1. 2015 Okresným súdom Martin pod sp. zn. 2PP 191/2014 so skúšobnou dobou v trvaní jedného roka a s dĺžkou probačného dohľadu jedného roka. Z uvedeného dôvodu preto v prípade obžalovaného podľa názoru okresného prokurátora mal byť obžalovanému uložený trest, kde akcentuje skutočnosť, že údajne vo výpise z registra trestov, kde je uvedené v poslednom riadku k druhému záznamu, teda rozhodnutiu Okresného súdu Zvolen č.k. 2T 32/2011, že na páchatela sa hľadí akoby nebol odsúdený je zrejme údajom mylným, ktorým sa riadil prvostupňový súd pri rozhodovaní o ukladaní trestu.

Krajský súd v Banskej Bystrici na základe podaného odvolania v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Po postupe v zmysle tohto ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora, nie je dôvodné.

Krajský súd v Banskej Bystrici argumentáciu okresného prokurátora o zrejmom údajnom mylnom zázname v registri trestov považuje za ničím nepodloženú. V prvom rade konštatuje Krajský súd v Banskej Bystrici, že už v prípravnom konaní prokurátor disponoval odpisom registra trestov, z ktorého je zrejme, že v prípade rozsudku sp. zn. 2T 32/2011 sa na páchatela hľadí akoby nebol odsúdený. Takýto register trestov je totožný s registrom trestov na č.l. 173, ktorý bol vyžiadaný súdom v deň hlavného pojednávania, pričom zo zápisnice z hlavného pojednávania nevyplýva, že by intervenujúci prokurátor na hlavnom pojednávaní mal akékoľvek pripomienky k prečítaniu odpisu registra trestov. Po skončení dokazovania sa vyjadril, že nemá ani návrhy na doplnenie dokazovania. Argumentácia okresného prokurátora po tom, že ide o údaje mylný zápis, je potom absolútne ničím nepodložená.

Prvostupňový súd preto postupoval správne, keď vzal v úvahu pri rozhodovaní iba dôkazy, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní, kde prokurátor vo vzťahu k uloženiu možného nepodmienečného trestu, teda preukázania údajne zrejme mylného zápisu neuniesol dôkazné bremeno a preto rozhodnutie prvostupňového súdu i vo vzťahu k uloženému trestu považuje krajský súd za zákonné a dôvodné.

S poukazom potom na horeuvedené dôvody považoval potom Krajský súd v Banskej Bystrici odvolanie okresného prokurátora za nedôvodné a ničím nepodložené a toto v zmysle ust. § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny ďalší opravný prostriedok.